

BARNET FRÅ SKOVSTØEN

KÆRLIGHEDSROMAN I 4 AKT., 60 AFDL.

OPTAGET AF DÅNMARK

I Hovedrollen:

EMILIE SANNOM

At kende Publikums Smag og Fordringer er den første Betingelse for at lave en Film, der skal slaa an! Instruktøren her opfylder denne Betingelse, thi han har skabt en rask og flot Film med en Mængde bevægede Optrin og spændende Scener. Og saa ved han fremfor alt med usvigelig Sikkerhed, at en Film skal vise Publikum skønne Kvinder! Derfor har han givet den kvindelige Hovedrolle til
EMILIE SANNOM

PERSONERNE:

Zirella	Emilie Sannom
Graham, Godsejer	Jon Iversen
Enkefru Graham, hans Moder .	Mette Andersen
Rutzko, Zigøjner	W. Williams
Piedro, Zigøjnerdreng	Anna Møller

Af Afdelingerne anfører vi:

Den fattige Moder.	Zirella trelser ham.
Barnet sættes ud i Skovsøen.	Enkefru Graham overrasker de
Fundet af Zigøjnere.	to Unge.
Aar efter.	»Nej, Mo'r, hun har frelst mit
I Lejren.	Liv.«
Hos Godsejer Graham.	Piedro løslades.
»De forbandede Krybskytter.«	Medens Rutzko afsoner sin
Zirella er Lejrens smukkeste	Straf.
Kvinde.	Kærligheden mellem de to
Rutzko er forelsket.	Unge.
Zirellas gode Ven, Zigøjner-	Historien om Korset.
drengen Piedro.	Forlovelsen.
Det første Møde.	Ogsaa Piedro tænkes der paa.
Guldstykket.	Rutzko bryder ud.
Piedro køber Smykker.	Foran Teltet.
Korset.	Kniven.
Rutzko gaar paa Jagt.	Piedro flygter.
Opdaget af Godssets Skytte.	Kampen mellem de to Zigøjnere.
Fanget.	Zirella overfaldes.
Rutzko undviger.	En Køretur paa Liv og Død.
For Rettens Domstol.	Godsejeren sætter efter Vognen.
Zirella tager Affære.	Reddet.
Hos Godsejeren.	Rutzkos sidste Flugt.
»Bøssen er Rutzkos.«	Grenen, der hævner.
Beluret	Zigøjnerne drager atter bort.
Rutzko overfalder Godsejeren.	Den lykkelige Zirella.

Barnet fra Skovsøen.

I Skovens Udkant, lige ved Vandet, har Zigøjnerne slaæet Lejr. Alt aander Romantik. Ud fra et af de store Telte kommer den billedskønne Zigøjnerske, Zirella, og hendes ungdommelige Ven, Zigøjnerdrengen Piedro. Zirella er, trods de fyrige Øjne og de smidige Lemmer, ikke nogen ægte Zigøjnerske, men et Hittebarn, der for 20 Aar siden er fundet af den gamle Zigøjnerske Nonuka.

Zigøjnerhøvdingen, Rutzko, er forelsket i Zirella og vil have hende til Brud; men Zirella vil ikke binde sig til denne raa, ubeherskede Karl. Zirellas ungdommelige Ven, Piedro, ved dette, og han spaar nu Zirella: „En rig Mand vil bejle til Dig!“ — Zirella ler, men Rutzko harmes paa Piedro, og han lader sine Raaheder gaa ud over denne, uden at Zirella er i Stand til at afværge det. Rutzko er Dranker. Og for at skaffe sig Penge til Drik gaar han paa Krybskytteri og tvinger Piedro til at følge ham.

Piedro advarer forgæves. Rutzko skyder et Dyr i Gods-ejer Grahams Skov og overraskes af en Skovbetjent. Rutzko

smider Bøssen til Pietro, og begge flygter. Pietro fanges. Han har Bøssen hos sig og arresteres som Krybskytte. Han er for stolt til at angive en Kammerat, selv om denne er en Slubbert som Rutzko.

Men Godsejer Graham er en retfærdig Mand. Da han hører, at Drengen nægter sig skyldig, bestemmer han sig til personlig at undersøge Sagen nærmere. Og han tilskyndes yderligere hertil, da Zirella kommer til ham og erklærer, at Bøssen, hvormed Dyret dræbtes, ikke var Piedros, men Rutzkos.

Rutzko, som ser Nettet drage sig sammen om ham, faar da den Tanke at tilbageerobre sin Bøsse, for at den ikke skal vidne mod ham. Han sniger sig ind i Grahams Værelse og faar fat i Bøssen. Graham overrasker ham og gaar løs paa ham med en Ryttersabel. Hurtigt lader Rutzko Bøssen og lægger an — men i det samme kommer Zirella til og slaar til Bøssen, saa Skuddet gaar af i Jorden. Rutzko overmandes og føres bort.

Pietro bliver løsladt. Men Rutzko sværger Hævn over Zirella. I sin Angst tyer hun til Graham, der allerede længe her elsket hende, og han tager hende i sine stærke Arme, takker hende, fordi hun reddede hans Liv, og fører

hende til sin Moder, Godsejerinden. Denne afviser først al Tale om en Forbindelse mellem Sønnen og „Zigøjnersken“. Da faar hun pludselig Øje paa et Sølvkors, som Zirella bærer i en Snor om Halsen: dette Sølvkors kender Fru Graham. Og efter et Øeblik at have dvælet i Minder fra for 20 Aar siden, giver hun med taarefyldte Øjne de to unge sin moderlige Velsignelse. Zirella optages i Huset, og Fru Graham gør hende til en fuldendt Verdensdame uden derfor at berøve hende den medfødte Naturlighed, der yderligere er udviklet gennem Livet i Skovene og den fri Natur.

Graham følte sig med Rette stolt over sin henrivende „Zirella“, og snart kunde Forlovelsen fejres officielt. Men samme Nat brød Rutzko ud af Fængslet. Han flygter til Zigøjnerlejren, hvor han træffer Pietro i Færd med at fortære en mægtig Kransekage, som hans trofaste „ældre“ Veninde har sendt ham.

Rutzko faar i Lejren fat i en Kniv, og iler op mod Grahams Gods for at fuldbyrde sin Hævn.

I et gammelt Teglværk har Rutzko faaet fat i en Arbejders Klæder, han ifører sig disse og brænder sin Fængselsdragt i Ovn. Nu kommer han op til Godset og faar

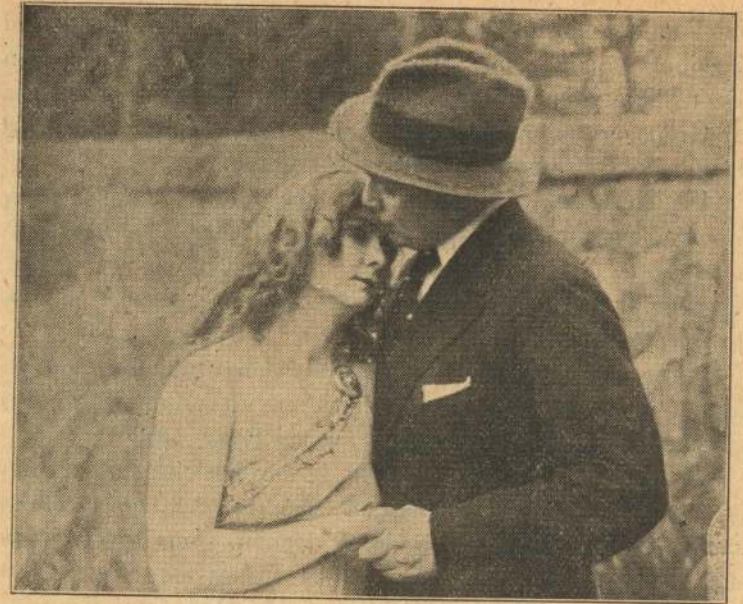
Lejlighed til at se Zirellas og Grahams Lykke. Hævnen flammer i hans Øjne. Da opdager han, at Piedro har fulgt ham, og han maa nu først vende sig mod Drengen.

Piedro flygter op i et Træ og ud paa en Gren. Rutzko efter med Kniven. Grenen er for tynd, Rutzko kan ikke følge Piedro. Da faar han en djævelsk Idé. Han skarer Grenen halvt over, den giver sig; Rutzko springer ned fra Træet og griber Piedro. Derefter knebler og binder han Drengen, og slæber ham bort for at skjule ham i Teglværket. Her putter han Drengen ind i en af Ovnene, hvor Stenene er lagt til Rette for at blive brændte, og Rutzko iler videre pønsende paa Hævn over Zirella.

Den næste Morgen kommer Teglværksarbejderne og murer Ovnen til uden at ane, at Piedro ligger skjult derinde. Opfyringen begynder.

Graham faar Meddelelse om, at Rutzko er brudt ud af Fængslet. Han vil ikke gøre Zirella urolig og meddeler hende derfor intet derom, men tager selv ud med Skovbetjentene for at undersøge Skovene.

Zirella, som har set Graham ride ud, gaar alene ud i Skoven for at se efter Kæresten og følge ham med Øjnene, saa langt hun kan.

Da overraskes hun af Rutzko, der fanger hende, binder hende og lægger hende ind i en Zigøjnervogn, han har hentet i Lejren for at flygte bort.

Graham har imidlertid til Hest gennemstrejft Skovene, da han langt borte fra bliver Vidne til denne Scene, hvor Rutzko lægger Zirella ind i Zigøjnervognen og løber frem ad Vejen for at se, om Passagen er fri.

Graham skyder, Rutzko dækker sig bag et Træ. Men det lykkes Graham at holde Rutzko i Skak, hver Gang han løber frem fra Træet for at naa Vognen, falder et Skud, og han maa ty tilbage i Dækning, medens Graham avancerer nærmere og nærmere.

Men Hesten bliver sky paa Grund af Skydningen, og løber løbsk med Vognen. Den uheldige Zirella er i overhængende Livsfare. Graham sætter efter Vognen, Rutzko flygter ind i Skoven.

I Teglværksovnen er Piedro Dødens sikre Bytte. Da kommer en Skovbetjent til og opdager, at der er et Menneske indespærret i den tilmurede Ovn. Uden at ane hvem, faar de i yderste Øjeblik reddet den uheldige og haler ham ud i den friske Luft.

Medens Arbejderne forundrede spørger: „Hvorledes var

Du kommen derind?" opdager Piedro de løbske Heste med Zigøjnervognen. Han aner Faren og styrter af Sted. Han ser et Træ, der luder ud over Landevejen, klatrer ud paa en Gren og lader sig falde ned i Zigøjnervognen, lige da de løbske Heste løber forbi med Vognen.

Piedro rejser sig i Vognen, faar fat i Tømmerne og forsøger at standse Hestene. Forgæves. Men han faar sagt-
net Farten, og snart er Graham oppe ved Siden af Vognen, og nu lykkes det ved forenede Anstrengelser at standse de løbske Heste.

Mere død end levende hjælpes den ulykkelige Zirella frem. Men da hun ser Graham, er alle Genvordigheder glemt, og hun synker lykkeberust i hans Arme.

Rutzko har hentet en Hest i Zigøjnerlejren og flygter bort, forfulgt af en Skovbetjent. Da kommer han forbi det Træ, hvor han fangede Piedro. Grenen, som Rutzko selv skar itu, hænger ned over Vejen, nu styrter hans Hest over den samme Gren, og Rutzko finder Døden paa Flugten.

De øvrige Zigøjnere forlader Egnen. Men da Piedro gaar i Spidsen, spillende „Pan“-Dansen paa sin Fløjte, staa Zirella og Graham tæt sammenslyngede og ser efter de bortdragende og vinkende Farvel, og da de er borte, ser Zirella med sine skælmske Øjne op til Graham: „Nu er Skovens Datter din — og din alene.“

A.S. „FOTORAMA“ ejer
Filmen, saavel som dens
Plakat- og Program-
tekst o. a. lign. Materi-
ale, med absolut Eneret.

Ved Misbrug vil der bli-
ve nedlagt Forbud og
erstatningskrav gjort
gældende mod Vedkom-
mende. ██████████